

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH ČÍSLO 7 ROČNÍK 2007/2008

Změny v jídelně

Od 1. září 2008 dojde k velkým změnám ve školní jídelně.

První zásadní změnou bude **přemístění výdejny** z přisálí bývalého kulturního domu do nových prostor na druhé straně budovy. Tato změna je nutná z důvodu uvolnění WC a zázemí pro sál kvůli plánované rekolaudaci tělocvičny na sál (sál je stále zkolaudován jako školní tělocvična, proto se nesmí v KD kouřit, viz zákon 379/2005 v platném znění §8 odst. 1 písm. b). Na rekolaudaci byla zpracována a podána žádost o grant z peněz EU. Nové prostory pro strážníky budou srovnatelně velké se stávajícími prostory, i když počet žáků vzrůstá. Tato přestavba začala již v roce 2006. Nový vchod do výdejny bude po bezbariérovém nájezdu u silnice u bytovek.

Druhou změnou bude zavedení **elektronické kontroly stravy**. Tato kontrola je běžná na větších školách. Každý strážník bude mít buď magnetickou kartu (á 30 Kč) – náchylnější k poškození, nebo čip (á 100 Kč) – trvanlivější, které přiloží ke snímači. Na displeji se kuchařkám následně objeví velikost porce nebo 0, což bude znamenat, že oběd není objednan a zaplacen, a tudíž nebude vydán. Při ukončení docházky do naší školy a vrácení nepoškozené karty (čipu), bude záloha vrácena. Při ztrátě bude nutné zakoupit nové. Ti, kteří si kartu zapomenou, se před výdejem stravy dostaví k vedoucí školní jídelny a ta jim po zkontrolování, zda je oběd za-

placen, vydá žeton, na který oběd dostanou. Využití tohoto elektronického zařízení máme v plánu v budoucnu rozšiřovat.

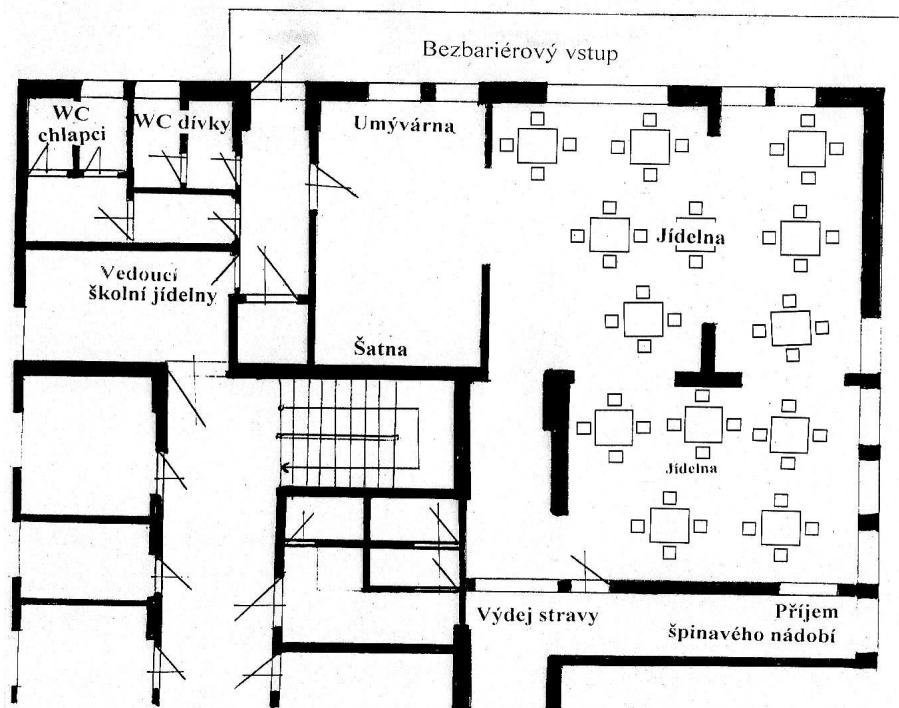
Třetí novinkou bude **placení obědů předem**. Tj. od poloviny do konce předešlého měsíce. Pokud zapomenete zaplatit, např. sporožirem, bude možné zaplatit hotově u vedoucí školní jídelny a od druhého dne bude vaše médium nabito.

Další novinkou bude **zrušení účtu jídelny** a převedení plateb na účet školy. Škola převzala školní jídelnu

i s účtem, který nepotřebuje a kromě výběru stravného ani nevyužívá. Tato změna se dotkne těch, kteří platí stravné trvalým příkazem. Tito zákazníci si budou muset příkaz během hlavních prázdnin změnit.

Poslední novinkou bude **nové vybavení úseku mytí nádobí**. Vzhledem ke zmenšení nových prostor budeme muset zakoupit novou myčku nádobí (průjezdnu) a dřez s kolejnicemi pro pojezd košů s nádobím s celkovým nákladem přibližně 140000 Kč.

ředitel školy

Strakonický dudák

Po všem tom ranním vstávání a dojíždění k paní učitelce recitovat naše básničky na okresní kolo v Domě dětí a mládeže v Táboře jsme se konečně dočkali a dne 14. března jsme ve složení **Anežka Krejčová, Václav Chalupský, Daniel Kováč a Gabriela Krobová** spolu s naší vojevůdkyní paní učitelkou Martinou Sochůrkovou vyrazili do Tábora na okresní kolo recitace. Nemohli jsme si ani užít atmosféru Tábora, ale zato jsme museli skoro běžet, abychom vůbec stihli začátek. Ještě jsem se vyzouval, když jsem se dozvěděl, že jdu hned druhý. Trošku nečekaný šok, ale vyrovnat se s tím dalo. Na začátek jsme se rozdýchali a rozcvičili s odborníky a pak už to jelo. Nejdřív třetí kategorie, pak čtvrtá. Ve třetí i čtvrté kategorii nám oznámili, že budou chtít slyšet i druhé texty (tedy druhou básničku, kterou jsme měli mít připravenou právě pro tento případ). To znamenalo postup do finále okresního kola a už to byl pro nás velký úspěch. Druhé texty se nám všem dobře povedly. Ve třetí kategorii získala třetí místo ovšem bez postupu Anežka Krejčová a druhé místo s postupem do krajského kola já – Václav. Vysloužil jsem si tak „krásnou“ přezdívku Strakonický dudák. Ve čtvrté kategorii dostal čestné uznání za recitaci Dan Kováč. Měli jsme motivaci, že když bude diplom, tak je i oběd a teď, když byly tři, tak jsme si mohli dopřát trojnásobný nášup. S plnými břichy jsme se s klidnou hlavou mohli vrátit domů. Myslím, že to bylo super. Doufám, že náš okres budu v kraji reprezentovat důstojně.

Václav Chalupský

Drogy dnes a denně

V úterý 11. března jsme se setkali s drogami. Někteří poprvé, někteří o nich již něco vědí, někteří se tváří, že jsou již zkušení, ale raději doufejme, že ne. Jistě poprvé jsme se potkali s mluvčím tábořské policie Miroslavem Doubkem. Tento pán nás přijel podrobněji seznámit s trestní činností, kterou je braní, dýlování a přechovávání omamných látek (drog).

Působil na první pohled velmi

chotovinští trubadúři ☞ foto Jiří Honza

seriózně a sympaticky, takže na první dojem uspěl. A na ten druhý myslím taky. Nemluvil jen tak do větru a myslím, že všichni pochopili, že to až taková legrace nebude. Pan Doubek se nám to snažil vysvětlit, jak se říká polopatě, aby i ti méně chápaví pochopili a něco si z toho odnesli.

Dozvěděli jsme se, jaká droga je přírodní a jaká je umělá, resp. uměle vyrobená. Ukázali jsme si repliky drog a vůbec celkově si o nich něco pověděli. Přednáška se mi opravdu líbila. Host působil velmi mile a otevřeně. Všechno nám říkal na rovinu. Nebyla to taková hra na to, že drogy jsou to nejhorší na světě, a nehrozil nám prstíčkem jako malým dětem. Prostě a jednoduše, mí draží, uvědomte si, že vše záleží pouze na nás!

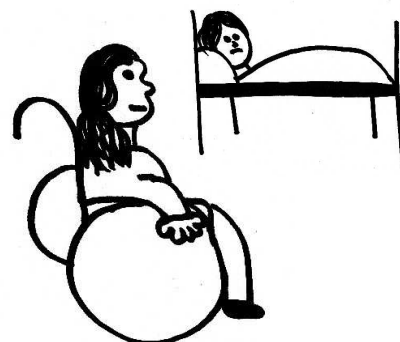
Gabriela Krobová

Tak safra, pomáhej!

Při hodinách rodinné výchovy jsme se začali učit o tělesném postižení. Paní učitelka nám navrhla, že bychom si mohli alespoň zkusit na vlastní kůži, že lidem s hendikepem není hej, tak jim safra každej pomáhej! Chtěli jsme zjistit, jak se žije němým, slepým, vozíčkářům, ale také jejich asistentům, což jak jsme zjistili, není také nic snadného. Chtělo to velkou přípravu. Museli jsme sehnat povolení od učitelů, abychom náš miniprojekt sklobili s vyučováním. Protože zkoušet to

jen o přestávkách a jedné hodině by nemělo cenu. Vžítí se do kůže člověka – dítěte s hendikepem není žádná legrace. Nejprve jsme se rozdělili do skupin. Slepí měli zavázané oči, němí nesměli mluvit, vozíčkářům nahradily nohy kolečkové židle a zbytek byli asistenti starající se o vozíčkáře a slepce. Takže jsme otestovali, jestli je naše škola opravdu bezbariérová. Musím jako asistentka potvrdit, že opravdu je. Abychom se při rozdělování rolí nehádali, losovali jsme z klobouku. Při této pro někoho legraci, ale pro druhé kruté životní zkušenosti, jsme se moc a moc dozvěděli a myslím, že se nám to v životě neztratí. Snad budeme všichni tolerantnější a náš zájem se nescvrkne jen v obyčejnou lítost. Postižení není pohromou jen pro toho, kdo ho prožívá, ale i pro osoby blízké a profesionální pomocníky. Chtěla bych poděkovat všem, kteří nám umožnili tenhle malý experiment uskutečnit. Všichni jsme si z toho hodně vzali.

Marie Burdová

Spadlo to z nás!

Okresní kolo Jihočeského zvonku zacinkalo letos v úterý 11. března. Naši školu reprezentovaly čtyři dívky. **Markéta Krejčová, Tereza Lieblová, Miroslava Honzová a Vendula Tóthová** se toho dne sešly už ve tři čtvrtě na sedm ve škole, aby se s paní učitelkou Honzovou rozezpívaly a pak honem na autobus. Markéta s námi jela poprvé, a tak měla největší strach. Cestou do divadla jsme potkaly Markétinu sestru Kristýnu a ta nás kousek doprovodila. Paní učitelka začala cestou zpívat a my mrtvé smíchem jsme volaly: „Pst, paní učitelko, nezpívejte, děláte nám ostudu!“ V divadle jsme zkontrolovaly přihlášky a na chodbě se rozezpívaly. Pan pořadatel nás přivítal a odstartovala soutěž.

Nervozita stoupala! První šla Markétka. Bylo mi jí líto. Já vím, jaké to je, protože loni jsem byla nováčkem já. Markétka spustila! I přes trému to zvládla krásně. Posadila se. Já ji chytla za ruku a nepustila, dokud to nevydýchala. Když skončila první kategorie, šly jsme si to ještě jednou zkusit, ale pak byla nervozita ještě větší. Ve druhé kategorii byli lepší zpěváci. Tu se ozvalo: „Miroslava Honzová!“ Popřála jsem jí hodně štěstí, a než jsem se nadála, byla jsem na řadě já. Když jsem dozpívala první písničku, všechno ze mne spadlo a ani mi nevadilo, že musím zpívat ještě druhou. Tu jsem trošku pokonila, protože mi

Zlaté a stříbrné chotovinské pěnice ◉ foto Jiří Honza

vlétl prach do pusy a já se zakuckala. Pokračovala jsem dál, jako by se nic nestalo. Pak hezky zazpívala Vendula a měly jsme to za sebou.

Markétka nám vyzpívala stříbro. Mirka, Vendula a já jsme zlaté. Mirka s Vendulou ještě vyhrály druhé zlato za duo. Úplně nakonec vyhodnotili, kdo postoupí do krajského kola v Českých Budějovicích. Naše duo jede! V sólo už jsme nedoufaly a kecaly jako kvočny, když tu se ozvalo moje jméno: „Tereza Lieblová!“ Nevěřicně jsem se podívala na paní učitelku. Byla to senzace! Chtěla jsem se rozbřečet radostí. Celou cestu domů jsme se smály a říkaly si, jak jsme jim ty ceny

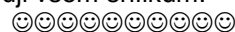
vybraly. Paní učitelka nás za odměnu pozvala do cukrárny na jahodový pohár. V Chotovinách jsme si rozdaly diplomy, abychom se doma mohly pochlubit. Myslím, že jsme všechny čtyři odvedly dobrý výkon. Chtěla bych společně s holkami poděkovat paní učitelce Honzové, bez které bychom se takhle daleko nedostaly. Děkujeme! ☺

Tereza Lieblová

Čtete s námi!

Počasi se pořád kazí a nikdo by se teď určitě nechtěl jít vykoupat, ale na sto procent neohrnete nos nad procházkou člověkem jedinou neprozkoumanou džunglí – mořem plným skrytých darů. Kniha vyublala z pera **Heleny Khotové** a vyplula z nakladatelství **Fortuna Print** roku 2003. Úspěšně splývá po knihkupectvích pod názvem **Nejkrásnější a nejzajímavější obyvatelé moře.**

Dozvíte se, že existují bílí delfíni – běluhy, které žijí mezi ledy. Je tu trocha historie – kdo vymyslel ponorku. Velmi ráda se probírám písmenky a obrázky a občas vykřiknu leknutím a úžasem, když na mne z obrovité fotky vyjukne ryba, jen mne slupnout. Jinde zas pestré mušličky pod tenkou vrstvou vody lákají ke koupání v průzračném teplém oceánu. Tuhle knihu vřele doporučuji všem snilkům.

Lenka Dražilová

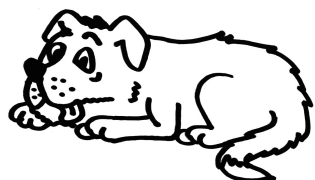
Jirka Seidl a Antonín Dubský vědí, že recitace je legrace! ◉ foto Jiří Honza

Krajské kuželkobití!

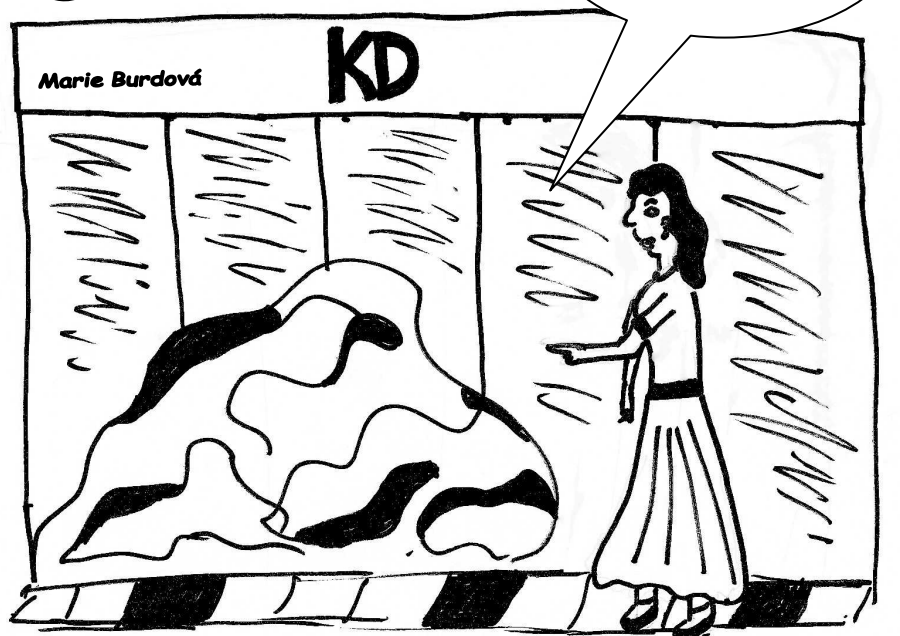
Na sobotu 1. března připadlo mistrovství kraje v kuželných. Zápas se odehrával v Dačicích.

Po příjezdu na dačickou kuželnu byla na všech vidět tréma a strach. Začalo vyhlásování. Dozvíme se, kdy hrajeme. Já měla štěstí, že jsem hrála zezáčátku a dlouho nečekala. Byla jsem ráda, že mě okolo povzbuzovali a měla jsem za sebou trenéra, který mi poradil. Iva Svatošová, Gábina Kučerová a Handa Křemenová, které se se mnou zúčastnily mistrovství, nastupovaly jako poslední. Když se konečně dostaly na řadu a začaly hrát, vypnulo se celé zařízení. Kvůli strašnému krupobití nešla elektřina téměř celou hodinu. Po dlouhé přestávce se začalo opět hrát. Pak už jsme čekali jen na vyhodnocení s tím, že první pojede obhájit své vítězství na republiku. Nelekneme se ani krupobití. Zvítězila **Hana Křemenová**. Já byla druhá a těsně za mnou Gábina Kučerová. Celý tento velmi úspěšný turnaj jsme zakončily malým občerstvením. Teď jsem zvědavá, jak Handa dopadne. Držím jí moc palce.

Olga Kavková

Soudnička

Budoucí mistryně

Poslední měsíce se to na naší škole úspěšnými sportovci jen hemží, ale téměř nikdo ze spolužáků o tom neví. Tak jsem si řekla, že vám přiblížím úspěchy své spolužačky, která je mistr přes kuželky. Jmenuje se Lenka Dražilová. Kuželky nehraje dlouho a už je přeborník. Položila jsem Lence pár otázek.

▪ Jak ses ke kuželnám dostala?

Úplnou náhodou při Velikonočním koulení.

▪ Jak dlouho už kuželky hraješ?

Už asi dva roky.

▪ Podobají se kuželky bowlingu?

Bowling jsem ještě nehrala, ale pokud vím, tak se to liší.

▪ A v čem přesně?

V uspořádání kuželek a v bowlingových koulích jsou díry na prsty a jsou větší.

▪ Kolik kuželek je na dráze?

Je jich tam devět a stojí ve tvaru kosočtverce jedním z ostrých úhlů směrem k hráči.

▪ Kdyby sis měla vybrat mezi psaním do Školáka a hraním kuželek?

Na to nemůžu odpovědět. Určitě obojí. Protože to dělám ráda.

▪ Kolik máš pohárů a medailí?

2 poháry a 8 medailí všech barev – bronz, stříbro i zlato.

▪ Jaký je tvůj největší úspěch?

Vítězství v okrese i kraji.

Lenka umí! ☺ foto Jiří Honza

▪ Kde už jsi všude hrála?

Zatím jen v Táboře a hlavně v Chotovínách.

▪ Chtěla bys být profesionálka?

Určitě bych to zkusila. Moc mě to baví a dává mi to adrenalin.

▪ Podporují tě rodiče?

Ano a hodně.

▪ Přemýšlela jsi, že s kuželnami skončíš?

Jednou, když mi to moc nešlo, ale dneska jsem ráda, že jsem to překonala.

Děkuji za rozhovor a přeji hodně úspěchů do budoucna.

Marie Burdová

Budme na sebe hodní!

To je motto jednoho dobrého českého filmu z prostředí psychiatrické léčebny. Někdy si tak možná připadáme i u nás ve škole a nevěříme vlastním očím i ušima. Pojďme se všichni upřímně držet toho jednoduchého hesla. Dnešním číslem končí soudničky na téma Obědváme jako kulturní lidé. Hromada bund a tašek před vchodem do jídelny sice napovídá, že ne všichni se změním hned, ale opakujeme si dokola: „Budeme na sebe hodní!“ Pak těch pár uličníků brzy zmákneme.

redakce

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

REDAKČNÍ RADA: Marie Burdová, Lenka Dražilová, Jiří Honza, Miroslava Honzová, Olga Kavková, Martina Sochůrková a Lenka Zelená

OBÁLKA: Jiří Honza

ILUSTRACE: Olga Kavková

Tisk: tiskárna ABC CHOTOVINY

